Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer - - - - - - 60 groszy. - - - - - -

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy - - - - 1,20 złotych od wiersza. - - - -

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 14. | **Wejherowo, sobota, dnia 7 kwietnia 1928 r.** | **Rok II.**

Treść:

102.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 23 grudnia 1927 r.

o granicach państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Dział I.

Linja graniczna, pas drogi granicznej, strefa nadgraniczna i pas graniczny.

Art. 1. Granicę państwa stanowi linja graniczna, ustalona w sposób, przewidziany przez umowy międzynarodowe, oddzielająca obszar Rzeczypospolitej Polskiej od obszaru państw sąsiednich, lub linja oddzielająca polskie morze przybrzeżne od morza pełnego. Szerokość pasa wód terytorjalnych określają odrębne przepisy.

Art. 2. Przekraczanie granicy Państwa jest dozwolone tylko na zasadzie właściwych dokumentów i tylko na drogach celnych lub w wyznaczonych przez Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem skarbu, a odnośnie linji lotniczych — również z ministrem Spraw Wojskowych, lub też przez władze upoważnione do tego przez wyżej wymienionych ministrów, punktach przejściowych.

Punktami przejściowemi są również przejścia przez granicę linji lotniczych, wyznaczone dla ruchu lotniczego z zagranicą, jak również porty morskie.

Rodzaje, formę, treść i sposób wystawiania dokumentów upoważniających do przekraczania granicy, warunki od których zależy ich uzyskanie, i przepisy regulujące kontrolę osobowego ruchu granicznego ustala w drodze rozporządzeń Minister Spraw Wdwnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami

Art 3 W celu zabezpieczenia ochrony granicy ustala się na całej przestrzeni granic Państwa:
a) pas drogi granicznej,
b) strefę nadgraniczną,
c) pas graniczny.

Art. 4. Pas drogi granicznej, ustanowiony wzdłuż linji granicznej, obejmuje obszar gruntu o szerokości najwyżej 15 metrów, licząc od linji granicznej, względnie taki sam obszar gruntu wzdłuż brzegu wód granicznych

Sposób i termin ustanowienia pasa drogi granicznej na poszczególnych odcinkach granicy oraz ustalenia jego szerokości określą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministrami.

Pas drogi granicznej ma być wolny od takiego używania, któreby przeszkadzało wykonywaniu robót i czynności w celu trzymania i urządzenia granicy lub w celu prawidłowej ochrony granicy przez władze i organa państwowe, i ma służyć jako droga obchodowa dla straży pełniącej ochrony granic.

Właściciele gruntów, znajdujących się w pasie drogi granicznej, są obowiązani na żądanie właściwej władzy odstąpić je za odszkodowaniem na rzecz Państwa w trybie, ustalonym w obowiązujących ustawach o wywłaszczeniu.

Art. 5. Strefa nadgraniczna obejmuje obszar leżący wzdłuż linji granicznej szerokości 2-ch kilometrów, licząc od linji granicznej.

W wypadkach, w których tego wymagają właściwości terenu lub ukształtowanie granicy, może być strefa nadgraniczna rozszerzona do 6 kilometrów, względnie zwężona poniżej 2-ch kilometrów.

Szerokość strefy nadgranicznej określają właściwe wojewódzkie władze administracji ogólnej w porozumieniu z odpowiedniemi władzami celnemi i wojskowemi.

Granice strefy nadgranicznej winny być oznaczone w terenie specjalnemi znakami i podane do powszechnej wiadomości.

Art. 6. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia wprowadzić na całym obszarze strefy nadgranicznej lub na pewnych jej odcinkach ograniczenia ruchu, które okażą się potrzebne dla celów ochrony granicy, a w szczególności: uzależnić od zezwolenia władzy administracyjnej pobyt w strefie nadgranicznej osób stale tam niezamieszkałych.

Od obowiązku posiadania zezwolenia są zwolnieni:

a) obywatele polscy w tych miejscowościach leżących w strefie nadgranicznej w których posiadają majątek nieruchomy, lub w których w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przynajmniej od sześciu miesięcy faktycznie stale zamieszkują, jak również członkowie ich rodzin, żyjący z nimi we wspólnem gospodarstwie domowem,

b) urzędnicy i funkcjonarjusze państwowi oraz samorządowi i osoby wojskowe, zaopatrzone we właściwe legitymacje służbowe, o ile pobyt ich w strefie nadgranicznej związany jest z pełnieniem obowiązków służbowych, oraz osoby urzędowo im towarzyszące, tudzież członkowie rodzin funkcjonarjuszów państwowych, zamieszkałych w strefie nadgranicznej, o ile żyją z nimi we wspólnem gospodarstwie domowem,

c) osoby, zaopatrzone w odpowiednie, ważne co do terminu dokumenty podróży (paszporty, przepustki graniczne), o ile chodzi o odbycie drogi wiodącej bezpośrednio do granicznego punktu przejściowego oraz łączącej graniczny punkt przejściowy z przejściem na linji granicznej przy wyjeździe, lub drogi od granicznego punktu przejściowego przy wjeździe do kraju, — następnie, o ile chodzi o zatrzymanie się na granicznych punktach przejściowych w związku z kontrolą graniczną i wreszcie, o ile chodzi o czasowy pobyt w miejscowości, wymienionej w dokumencie podróży (paszporcie lub przepustce granicznej), a leżącej w strefie nadgranicznej.

Art. 7. Minister Spraw Wewnętrznych jest upoważniony do wydawania w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami rozporządzeń, które okażą się konieczne dla zapewnienia ochrony granicy, np. co do posiadania materjałów wybuchowych i broni palnej, polowania, jak również dotyczących: rejestracji zwierząt, ruchu nocnego, sposobu korzystania z dróg przebiegających obszar strefy nadgranicznej i meldunków w strefie nagranicznej.

Art. 8. Wznoszenie budowli i przeprowadzanie wszelkich trwałych urządzeń w strefie nadgranicznej, jak również przebudowywanie starych budowli, z wyjątkiem robót tego rodzaju, przeprowadzanych przez Państwo, wymaga, niezależnie od zezwoleń innych władz, wymaganych przez odpowiednie przepisy, uzyskania uprzedniej zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

Wznoszenie nowych budowli wodnych nad wodami granicznemi oraz jakiekolwiek użycie takich budowli, wód lub brzegów, które mogłyby spowodować zmiany w dotychczasowym stanie brzegów wód granicznych, wymaga, niezależnie od zwykłych zezwoleń, wymaganych ustawą wodną, uzyskania zezwolenia właściwego wojewody, wydanego w porozumieniu z naczelnikiem władzy celnej II-ej instancji i dowódcą okręgu korpusu.

Art. 9. Budynki i grunty lub części gruntów, leżące w strefie nadgranicznej, mogą ulec wywłaszczeniu na rzecz Państwa w trybie, ustalonym w obowiązujących ustawach o wywłaszczeniu, o ile to okaże się konieczne dla celów ochrony granicy Państwa.

Art. 10. Pas graniczny obejmuje cały obszar powiatów przylegających do granicy Państwa. O ile szerokość pasa granicznego nie osiąga w ten sposób 30 kilometrów, włącza się do pasa granicznego również te gminy sąsiednich powiatów, których obszar leży w całości lub w części w odległości 30 klm. od linji granicznej.

Art. 11. Osobom, ukaranym prawomocnym wyrokiem sądowym lub prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej lub też celnej lub skarbowej za działalność przeciwpaństwową, przemytnictwo oraz za przestępstwa, wymienione w art. art. 19 i 22 rozporządzenia niniejszego, może być przez powiatową władzę administracji ogólnej wzbronione zamieszkiwanie i pobyt w pasie granicznym na czas od 1 roku do 3 lat, a do dziesięciu lat w stosunku do osób, ukaranych za szpiegostwo.

Art. 12. W pasie granicznym niedozwolone jest cudzoziemcom, cudzoziemskim osobom prawnym, jako też osobom prawnym krajowym, których zarząd lub większość kapitału są cudzoziemskie, o ile nie posiadają zezwolenia, przewidzianego w ustępie 2 artykułu niniejszego:

a) nabywanie nieruchomości w drodze aktów prawnych, zawartych między żyjącymi,

b) dalsze zatrzymanie własności nieruchomej, nabytej w drodze spadkobrania, na podstawie aktów prawnych zdziałanych na wypadek śmierci, o ile obdarowany nie byłby zarazem powołany do spadku z ustawy.

W pasie granicznym może właściwy wojewoda ze względów bezpieczeństwa Państwa lub porządku publicznego zabronić poszczegolnym cudzoziemcom:

a) pasiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości,

b) wykonywania handlu i przemysłu,

c) kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw.

Jeżeli zachodzą okoliczności uwzględnienia godne, zezwolenia może udzielić w wypadkach, objętych ustępem pierwszym, Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, a w innych wypadkach — właściwa powiatowa władza administracji ogólnej.

Osoby fizyczne lub prawne, wymienione w ustępie pierwszym artykułu niniejszego, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego nabyły w jakiejkolwiek drodze nieruchomość w pasie granicznym bez zezwolenia Rady Ministrów, lub które w przyszłości nabędą nieruchomość w drodze spadkobrania (p. b. ust. 1), winne w terminie dwunastomiesięcznym, licząc od dnia

wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, względnie od dnia otwarcia spadku, wnieść prośbę o udzielenie zezwolenia, wymaganego w myśl ustępu trzeciego artykułu niniejszego, jeżeli pragną nadal zatrzymać własność tej nieruchomości. Wniesienie prośby po upływie wymienionego terminu będzie uważane za równoznaczne z jej niewniesieniem.

W razie niewniesienia prośby w terminie, jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinien cudzoziemiec względnie osoba prawna, wymieniona w ustępie pierwszym, sprzedać nieruchomość w ciągu następnych dwunastu miesięcy. Niewykonanie tego obowiązku pociągnie za sobą przymusową sprzedaż nieruchomości.

Tryb postępowania przy przeprowadzeniu sprzedaży uregulują osobne przepisy, wydane przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

W wypadkach, przewidzianych w ustępie drugim, osoby, które w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego już wykonywują prawa, względnie zajęcia, wyszczególnione w tych punktach, winny w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie rozporządzenia, wnieść prośbę o zezwolenie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

W razie niewniesienia prośby w powyższym terminie, jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinny te osoby zaprzestać wykonywania zajęć w ustępie drugim wymienionych, a to najpóźniej po upływie dalszych trzech miesięcy, licząc od dnia, w którym upłynął termin do wniesienia prośby, względnie od dnia otrzymania prawomocnej decyzji odmownej.

Wszelkie czynności prawne, zdziałane w celu obejścia ograniczeń, przewidzianych w artykule niniejszym, są nieważne.

Art. 13. Minister Spraw Wewnętrznych jest upoważniony do wydawania rozporządzeń regulujących sprawy ewidencji i kontroli ruchu ludności w zakresie nieodzownym dla wykonania przepisów rozporządzenia niniejszego na obszarze pasa granicznego.

Dział II.

Wytknięcie i oznaczenie granicy państwowej, znaki graniczne i piecza nad niemi. Organa, powołane do ochrony granicy i urządzeń granicznych.

Art. 14. Właściciele lub posiadacze gruntów, leżących w strefie nadgranicznej, nie mogą wzbronić:

a) osobom, powołanym do ochrony granicy oraz zatrudnionym przy urządzaniu lub utrzymywaniu granicy, dostępu do granicy Państwa przez ich grunty, ustawiania na tych gruntach potrzebnych znaków, jako to: słupów, kamieni, kopców, wiech i t. p.,

b) przeprowadzenia na ich gruntach koniecznych czynności, związanych z oznaczeniem, urządzeniem i ochroną granicy, jako to: wykopania rowów, wykonania wyrębów i przesiek leśnych, wykarczowania pni, usunięcia powalonych drzew i ściętych gałęzi i t. p.

Czynności wymienione w p. b), mogą być wykonane również przez właścicieli gruntów za zgodą i pod nadzorem właściwych władz.

W strefie nadgranicznej właściwe władze mogą zarządzić całkowite wycięcie lasów w pasie szerokości najwyżej do 1 klm. od linji granicznej z tem, że zalesienie ponowne może nastąpić jedynie za zezwoleniem władzy właściwej. Wycięcie lasów należy do obowiązku właścicieli lasów. W razie niewykonania przez nich tego obowiązku, lasy będą wycięte środkami Państwa na koszt właścicieli lasów.

Rozporządzenie Rady Ministów określi władze właściwe do wydania wymienionych w artykule niniejszym zarządzeń i sposób ich przeprowadzenia.

Art. 15. Za szkody rzeczywiste, wynikłe wskutek zastosowania przepisów, wymienionych w art. 14 p. b) i w ustępie trzecim, interesowany ma prawo żądać stosownepo odszkodowania, którego może dochodzić zwykłą drogą prawa, o ile nie dojdzie do dobrowolnej ugody z władzą, która wydała odnośne zarządzenie. Odszkodowanie nie może obejmować utraconych zysków.

Prawo żądania wynagrodzenia gaśnie po upływie jednego roku od dnia, w którym szkody lub straty zostały wyrządzone, a w wypadkach, kiedy je poniesiono przed wejściem w życie rozp. niniejszego, — po upływie roku od dnia wejścia rozp. w życie.

Art. 16. Ochrona granicy poruczona jest właściwym organom, powołanym do tego przez osobne przepisy.

Art, 17. Założenie i utrzymanie znaków granicznych należy do Ministra Robót Publicznych.

Ochronę znaków i urządzeń granicznych sprawują organa pełniące służbę ochrony granicy, a o ile chodzi o urządzenia nie znajdujące się bezpośrednio przy granicy (np. tablice oznaczające strefę nadgraniczną), — władze wykonywujące policję miejscową i organa bezpieczeństwa publicznego.

Art. 18. Kontrolę osobowego ruchu granicznego na punktach przejściowych i drogach celnych wykonywują organa, powołane przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Dział III.

Postanowienia karne.

Art. 19. Kto:

1) z winy umyślnej lub nieumyślnej niszczy, uszkadza, narusza, czyni niewidocznemi, zaciera, przenosi lub przeistacza znaki graniczne służące do oznaczenia granicy państwowej, albo urządzenia, wykonane na zasadzie rozporządzenia niniejszego,

2) przekracza zawarte w rozporządzeniu niniejszem lub wydane na jego podstawie nakazy lub zakazy,

3) przeciwdziała czynnościom urzędowym, wykonywanym w myśl tegoż rozporządzenia,

4) w jakikolwiek sposób współdziała, podżega, albo pomaga do popełnienia wspomnianych czynów, —

będzie karany aresztem do 6-ciu tygodni i grzywną do 3.000 zł, albo jedną z tych kar, o ile wedle innych przepisów ustawowych dany czyn nie ulega karze surowszej

Władze orzekające oznaczają w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu do 6-ciu tygodni.

Art. 20. Do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 19, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Od orzeczenia karnego powiatowej władzy administracji ogólnej można w ciągu dni 7-iu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy odwołanie się do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju).

Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez władzę administracyjną.

Odwołanie się do sądu nie wstrzymuje wykonania kary, kary pozbawienia wolności nie wolno jednak wykonać bez zgody oskarżonego przed prawomocnością orzeczenia.

Przeciwko oskarżonemu (obwinionemu) można zarządzić areszt (areszt śledczy) jako środek zapobiegawczy, jeśli nie posiada on stałego miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, określonego zajęcia, lub nie można stwierdzić jego tożsamości, albo też jeżeli istnieje uzasadniona obawa, że oskarżony nie stanie na zawezwanie przed władzą administracyjną lub przed sądem, albo nie podda się karze.

Decyzję co do środka zapobiegawczego poweźmie na żądanie władzy administracyjnej najbliższy sąd powiatowy (pokoju); zażalenie na tę decyzję rozstrzyga ostatecznie sąd okręgowy.

Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 21. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, może upoważnić do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 19, zamiast powiatowych władz administracji ogólnej — inne urzędy lub urzędników.

Art. 22. Kto:

1) świadomie przekracza granicę Państwa bez właściwych dokumentów, albo w miejscu na to nieprzeznaczonem, albo mimo zamknięcia ruchu granicznego,

2) podrabia lub przerabia (fałszuje) przewidziane na mocy rozporządzenia niniejszego lub na mocy rozporządzeń na niem opartych dokumenty, pieczęcie lub pieczątki urzędowe,

3) świadomie z takich podrobionych lub przerobionych dokumentów pieczęci lub pieczątek urzędowych korzysta lub dostarcza ich innym osobom,

4) legitymuje się dokumentem autentycznym, wskazanym w punkcie 2 gim, lecz należącym do innej osoby, lub swój, albo należący do trzeciej osoby autentyczny dokument oddaje innym osobom do legitymowania się,

5) świadomie składa przed władzą fałszywe zeznania lub dowody, albo zamilcza ważne okoliczności dotyczące warunków, od których jest uzależnione wydanie wskazanych wyżej dokumentów lub pieczęci urzędowej na takim dokumencie, albo świadomie korzysta z dokumentu lub pieczęci w powyższy sposób uzyskanych,

6) dopuszcza się jednego z przestępstw, wyszczególnionych w art. 19, po dwukrotnem ukaraniu za takie samo przestępstwo, albo dopuszcza się go w szerszym rozmiarze lub zawodowo —

ulega karze więzienia do 1 roku i grzywnie od 300 zł do 10 000 zł lub jednej z tych kar, o ile dany czyn według powszechnych ustaw karnych nie ulega karze surowszej.

Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., zamiast więzienia orzeka się ścisły areszt.

Usiłowanie, współdziałanie, podżeganie lub pomoc ulegają karze narówni z dokonaniem czynów, wymienionych w punkcie 1—6.

Do orzekania właściwe są sądy powiatowe (pokoju), w których orzeka jeden sędzia zawodowy; na obszarze mocy obowiązującej procedury karnej z 1864 r. — sędzia pokoju bez udziału ławników.

Art. 23. Cudzoziemcy, którzy zostaną prawomocnie zasądzeni za przestępstwa, wymienione w art. 19 lub 22 rozporządzenia niniejszego, mogą być ponadto wydaleni z obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na mocy orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 24. W razie naruszenia przepisów rozporządzenia niniejszego wymienionych w art. 4 ust. 3, w art. 8, 14 i 19 pkt. 1, winno, niezależnie od nałożenia kary, zapaść orzeczenie zarządzające wykonanie na koszt winnego czynności, potrzebnych celem przywrócenia stanu poprzedzającego naruszenie.

Jeżeli winowajcy nie można wyśledzić, nastąpi wykonanie potrzebnych robót na koszt gminy, na której obszarze szkoda została wyrządzona.

Dział IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 25. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się również do tych obszarów, na których definitywne ustalenie linji granicznej jeszcze nie nastąpiło, ale obowiązuje prowizoryczna linja graniczna.

Sposób, termin i zakres wykonania rozporządzenia niniejszego w odniesieniu do powyższych obszarów określą rozporządzenia wykonawcze, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Art. 26. Przepisy rozporządzenia niniejszego, odnoszące się do właścicieli gruntów, wód i brzegów (art. 4 ust. 2, 8 i 14), dotyczą również użytkowców, dzierżawców i innych osób, które z jakiegokolwiek tytułu dany przedmiot w swem posiadaniu dzierżą lub zarząd nad nim sprawują.

Art. 27. W art. 4 i 9 rozporządzenia niniejszego, gdzie jest mowa o odszkodowaniach i wywłaszczeniach na rzecz Państwa, należy na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego, słanisławowskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego stosować odpowiednio po-

stanowienia ustawy z dnia 18-go lutego 1878 r. o wywłaszczeniach w celu budowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznych Dz. ust p. Nr. 30).

Art. 28. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi skarbu, Ministrowi Robót Publicznych i Ministrowi Sprawiedliwości w miarę właściwości i w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Rady obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 426), z wyjątkiem przepisów o strefie nadgranicznej, które tracą moc z chwilą wyznaczenia tej strefy i ogłoszenia według art. 5 rozporządzenia niniejszego.

Zarazem uchyla się pkt. 3 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13-go sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych; J. Piłsudski.
Minister: K. Bartel
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski.
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Komunikacji: Romocki.
Minister Robót Publicznych: Moraczewski.
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Wejherowo, dnia 4. IV. 1928 r.

Starosta: Lipski.

103.

Obwieszczenie o przeglądzie koni.

Na zasadzie art. 15 i 16 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. Ust. R. P. nr. 98/27 poz. 859) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa zarządził na terenie całego Państwa przegląd koni, urodzonych w roku 1924 i starszych.

Przegląd koni rozpocznie się w dniu 16 go kwietnia b. r., a w okresie jego trwania zostaną wydane wszystkim koniom, poddanym przeglądowi: „Dowody tożsamości konia“.

Miejsce, termin, plac spędu oraz miejscowości, z których mają być doprowadzone do przeglądu koni, wskazuje dołączony plan.

Wzywam wszystkich, w obrębie poszczególnych gmin powiatu, zamieszkałych właścicieli i posiadaczy koni, o których powyżej mowa, aby na dzień i godzinę, wyznaczone w planie, doprowadzili na plac spędu osobiście lub przez zastępcę wszystkie w ich posiadaniu znajdujące się i w obrębie gminy chowane konie, z wyjątkiem tych, które należą do jednej z wymienionych poniżej a niepodlegających przeglądowi kategoryj.

Konie winny być doprowadzone do przeglądu z uzdeczkami, względnie uździenicami i postronkami. Jeżeli właściciel lub posiadacz konia nie może go osobiście dostawić, powinien powierzyć tę czynność osobie, która dostawi konia do przeglądu punktualnie i która udzieli organom dokonywującym przeglądu na ich żądanie wszystkich potrzebnych wyjaśnień, dotyczących konia i osoby jego właściciela, wzgl. posiadacza.

Od dostawienia do przeglądu zwolnione są:

1. Ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz ogiery i klacze innych ras, fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenie, uznane przez Min. Roln.
2. Ogiery licencjonowane i klacze zarejestrowane, posiadające zaświadczenia, uznane przez Min. Roln.
3. Konie hodowlane, utrzymywane w państwowych zakładach chowu koni.
4. Konie, pracujące w kopalniach, stale pod ziemią.
5. Klacze wysokoźrebne i klacze ze źrebiętami w wieku do trzech miesięcy.

Właściciele, względnie posiadacze koni, należących do jednych ze wspomnianych powyżej kategoryj, winni zawczasu zaopatrzyć się w należyte dowody, stwierdzające istnienie tytułu zwolnienia, tak, aby na żądanie organów dokonywująhych przeglądu, mogli dowody te przedstawić bezzwłocznie (osobiście lub przez zastępcę).

Właścicielom (posiadaczom, zarządom państwowych zakładów chowu koni) koni zwolnionych od obowiązków doprowadzenia do przeglądu, a wyszczególnionych powyżej pod punktami 1, 2 i 3 wydawać będą dowody tożsamości, organy władzy wojskowej, przeprowadzające przegląd, na zasadzie przedstawionych dokumentów.

Zwierząt chorych na chorobę zakaźną, lub o nią podejrzanych, nie wolno przyprowadzać do przeglądu.

Fakt i istnienie choroby zakaźnej, lub podejrzenia o nią, ma być stwierdzony przez lekarza weterynarji, lub gdy to jest niemożliwe, przez naczelnika gminy.

Osoby, uchylające się od dostawienia do przeglądu koni, wymienych w niniejszem obwieszczeniu, będą karane w drodze administracyjnej, w myśl artykułu 27 Rozp. Pr. Rz., z dnia 8 listopada 1927 r. (Dz. Ust.. Nr. 98/27 poz. 859) grzywną do wysokości wartości wartości konia, lub aresztem do sześciu miesięcy, w wypadku szczególnie ciężkich uchybień mogą być stosowane obie kary łącznie.

Dnia 25 marca 1928 r.

Starosta: Lipski

Plan przeglądu koni
na powiat morski.

Miejscowość w której odbędzie się przegląd	Dzień urzędowania	Plac spędu	Godzina spędu	Z jakich miejscowości mają być do przeglądu doprowadzone konie
Krokowa	16. 4. 1928 r.	Przy oberży p. Noehle	Godzina 8-ma rano	Zarnówiec gmina Zarnowiec dw. Odargowo gmina
	17. 4. 1928 r.			Odargowo dw. Minkowice Jeldzino
	18. 4. 1928 r.			Goszczyno Koślinki-Szarydwór Krokowa Łętowice Parszczyce
Sławoszyno	19. 4. 1928 r.	Przy sołectwie		Karwia Karwieńskie-Błoto Ostrowo
	20. 4. 1928 r.			Sławoszyno Kłanino
	21. 4. 1928 r.			Parszkowo Starzyno
	23. 4. 1928 r.			Sulicice Starz. dwór
Jastarnia	24. 4. 1928 r.	Na placu gm.		Jastarnia Kuśnica Chałupy Bór Hel gm i dw.
Łebcz	25. 4. 1928 r.	Przy sołectwie		Swarzewo Wielkawieś
	26. 4. 1928 r.			Cetniewo Poczernino Łyśniewo Werblinia
	27. 4. 1928 r.			Chłapowo Tupadły
	28. 4. 1928 r.			Strzelno Mieroszyno dw.
	30. 4. 1928 r.			Mieroszyno gm. Łebcz
Puck	1. 5. 1928 r.	Przy Nowym Rynku		Gnieżdżewo Połczyno dw.
	2. 5. 1928 r.			Połczyno gm. Celbowo dw.
	4. 5. 1928 r.			Zelistrzewo Smolno
	5. 5. 1928 r.			Puck miasto
	7. 5. 1928 r.			Błądzikowo Mrzezino gm. i dw. Osłonino
	8. 5. 1928 r.			Rzucewo

Miejscowość w której odbędzie się przegląd	Dzień urzędowania	Plac spędu	Godzina spędu	Z jakich miejscowości mają być do przeglądu doprowadzone konie
Pogórze	9. 5. 1928 r.	Przy oberży Kański	Godzina 8-ma rano	Rewa Mechelinki Pierwoszyno Suchydwór
	10. 5. 1928 r.			Mosty Kazimierz Dębogórze gm. i dw.
	11. 5. 1928 r.			Pogórze Kosakowo
	12. 5. 1928 r.			Stefanowo Obłuże gm. i dwór
Gdynia miasto, Gdynia - Oksywie	14. 5. 1928 r.	Za Magistratem około morza		Gdynia miasto
	15. 5. 1928 r.			Gdynia-Oksywie
Gdynia	16. 5. 1928 r.	Za Magistratem około morza		Chylonja gm.
	18. 5. 1928 r.			Chylonja dw. Cisowa Redłowo
	19. 5. 1928 r.			Witomino Mały Kack Kolibki
	21. 5. 1928 r.			Wielki Kack Wysoka
	22. 5. 1928 r.			Osowa Chwarzno Kolonja
	23. 5. 1928 r.			Chwaszczyno
	24. 5. 1928 r.			Łężyce Wiczlino
Wejherowo	26. 5. 1928 r.	Targowisko przy ulicy Puckiej		Wejherowo
	29. 5. 1928 r.			Wejherowo Wejherowo Zamek
	30. 5. 1928 r.			Zbychowo gm. Zbychowo ob. Naniec ob. Smiechowo ob. Bieszkowice gm.
	31. 5. 1928 r.			Robakowo gm. Ustarbowo gm. Ustarbowo ob. Nowydwór ob.
	1. 6. 1928 r.			Kąpino ob. Reszki gm. Gowino gm. Sopieszyno ob.
	2. 6. 1928 r.			Sopieszyno gm. Pętkowiec ob.

Miejscowość w której odbędzie się przegląd	Dzień urzędowania	Plac spędu	Godzina spędu	Z jakich miejscowości mają być do przeglądu doprowadzone konie
Kielno	4. 6. 1928 r.	Plac gminny	Godzina 8-ma rano	Kielno gm.
	5. 6. 1928 r.			Bojano gm.
	6. 6. 1928 r.			Dobrzewino ob.
	8. 6. 1928 r.			Koleczkowo gm.
Szemud	9. 6. 1928 r.	Plac gminny		Jeleńska Huta gm. Kowalewo gm. Grabowiec gm.
	11. 6. 1928 r.			Przetoczyno gm. Kamień
	12. 6. 1928 r.			Szemud gm.
	13. 6. 1928 r.			Smażyno gm. Zęblowo gm.
	14. 6. 1928 r.			Będargowo gm.
	15. 6. 1928 r.			Donimierz M. ob. Donimierz W. „ Glazica
	16. 6. 1928 r.			Łebno
	18. 6. 1928 r.			Częstkowo
Strzepcz	19. 6. 1928 r.	Plac gminny		Pobłocie
	20. 6. 1928 r.			Tępcz ob. Borek „ Dargolewo
	21. 6. 1928 r.			Lewino ob. Miłoszewo
	22. 6. 1928 r.			Strzepcz Tłuczewo
Linia	23. 6. 1928 r.	Plac gminny		Linja Zakrzewo
	25. 6. 1928 r.			Kętrzyno Niepoczołowice
Kębłowo	26. 6. 1928 r.	Plac gminny		Strzebielno Zelewo
	27. 6. 1928 r.			Kębłowo ob.

Miejscowość w której odbędzie się przegląd	Dzień urzędowania	Plac spędu	Godzina spędu	Z jakich miejscości mają być do przeglądu doprowadzone konie
Góra Domena	28. 6. 1928 r.	Plac gminny	Godzina 8-ma rano.	Góra domena ob. Góra leśn.
Luzino	30. 6. 1928 r,	Plac gminny		Luzino
	2. 7. 1928 r.			Dąbrówka Milwino
	3. 7. 1928 r.			Wyszecino ob. Luzino leśn.
Barłomino	4. 7. 1928 r.	Plac gminny		Barłomino ob.
Bolszewo	5. 7. 1928 r.	Plac gminny		Gościcino
	6. 7. 1928 r.			Orle gm. Warszkowo Bolszewo
Rumja	7. 7. 1928 r.	Plac gminny		Rumja
Zagórze	9. 7. 1928 r.	Plac gminny		Zagórze Rumja ob.
Reda	10. 7. 1928 r.	Plac gminny		Reda Gniewowo
	11. 7. 1928 r.			Pieleszewo ob. Ciechocino Ciechocino ob. Gniewowo ob.
Połchowo	12. 7. 1928 r.	Plac gminny		Połchowo gm. Rekowo ob.
Sławutówko	13. 7. 1928 r.	Na placu w Sławutówku		Sławutówko ob. Sławutowo
Darżlubie	14. 7. 1928 r.	Plac gminny		Brudzewo Darżlubie gm.
	16. 7. 1928 r.			Mechowa Domatówko Darżlubie
	17. 7. 1928 r.			Leśniewo Domatowo
Karlikowo	18. 7. 1928 r.	Plac gminny		Karlikowo Świecino Lisewo
	19. 7. 1929 r.			Polchówko ob. Glinki ob. Sobieńczyce Sobieńczyce ob.
	20. 7. 1929 r.			Lubkowo Kartoszyno Nadole Lubocino ob. Tyłowo

Starosta: Lipski.

104.
Obwieszczenie
dot. zorganizowania rejonowych inspektorów koni.

Po myśli art. 30 ogłoszonego w Dz. Ustaw Rzeczyspospolitej Polskiej z dnia 9-go listopada 1927 r. Nr. 98 poz. 859 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa utraciła obecnie moc obowiązującą ustawa z dnia 21. II. 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. Ust. nr. 21 poz. 166) i rozporządzenie wydane na jej podstawie.

W związku z wymienionem rozporządzeniem utworzone zostały organizacje Rejonowych Inspektorów Koni.

Siedziba Rejonowego Inspektora Koni dla powiatu morskiego jest w Starogardzie przy ulicy Paderewskiego w Komendzie Garnizonu — Koszary Białe.

Zadanie Rejonowego Inspektora Koni jest dokonywanie przeglądów koni i wozów, podczas których inspektorowie wydają dowody tożsamości koni i klasyfikują konie pod względem zdatności do celów wojskowych, oraz sprawdzanie prawidłowości ewidencji koni, prowadzone przez Urzędy gminne.

Powyższe podaję do wiadomości Pp. Burmistrzów, Sołtysów i Przeł. obsz. dworskich oraz Post. Pol. Państw. którzy mają obowiązek poinformowania o powyższem osób interesowanych.

Wejherowo, dnia 28. III. 1928 r.

L. dz. IV-24-40/28 M.

Starosta: Lipski.

105.
Badanie koni
używanych w małym ruchu granicznym.

P. Landrat w Lęborgu doniósł Starostwu, że badanie koni używanych w małym ruchu granicznym na rok 1928 odbywać się będzie: w Bożempolu przy dworcu kolejowym pierwszego poniedziałku miesiąca o godz. 14—15.

W Althammer przy oberży Krauzusch'a w każdą pierwszą środę miesiąca o godz. 9 rano.

W Wierzchucinie przy domach straży celnej dnia 5 każdego miesiąca o godz. 10,30.

O ile na jeden z powyżej wyznaczonych terminów wypadnie niedziela lub święto narodowe — badanie odbędzie się dnia następnego.

L. dz. X-12-3096/28 St. Starosta: Lipski.

106.
Obwieszczenie
w sprawie urzędowej komisji do badania pojazdów mechanicznych.

Niniejszem podaję do wiadomości interesowanych, że Komisja dla badania pojazdów mechanicznych urzędować będzie w Toruniu w miesiącu kwietniu w dniach 2, 3, 16 i 17.

Wejherowo, dnia 31. 3. 1928 r.

L. dz. III. 4238/28 St. Starosta: Lipski.

107.
Ogłoszenie
w sprawie badacza mięsa w Wielkim Kacku.

Z dniem 1 kwietnia złączam gminę Kack Wielki do obwodu badania mięsa Osowa, (badacz mięsa Leibrandt w Osowej).

L. dz. X. 6-3091/28 St. Starosta: Lipski.

Sprostowanie
zarządzenia dot. wyborów do Sejmiku Powiatowego powiatu morskiego (Orędownik Urzędowy pow. morskiego Nr. 13 poz. 94.

W zarządzeniu o wyborach do Sejmiku Powiatowego w okręgu wyborczym IX Szemud zaszedł błąd drukarski. Za zdaniem: „Okręg ten składa się z następująch gmin wiejskich“, opuszczono gminę: Kowalewo. Wobec tego uzupełnia się zdanie to o słowo „Kowalewo“.

Przewod. Wydziału Powiatowego:
Lipski.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo.
Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.